

[Christmas Møller.]

beslutning i 1935 — hvor er Forskellen i Tankegang, hvor er Forskellen med Hensyn til de Opgaver, man stiller op, hvor er Forskellen i hele den Maade, paa hvilken man stiller Sagen op? Nu og tidligere!

Man søger, saaledes som man ogsaa har gjort det her i Dag, at dreje Diskussionen over paa det konservative Forslag, idet man spørger, hvilken Sikkerhed det konservative Forslag, om det blev gennemført, vilde yde. Vi har klart og rent udtalt, at absolut Sikkerhed giver vort Forslag naturligvis ikke. Den højtærede Minister har erkendt, at det giver os mere Sikkerhed end det Forslag, man staar over for at gennemføre, og jeg maa ogsaa have Lov til at spørge Ministeren: Hvilken Forsvarsordning i hvilket Land giver Landet Sikkerhed? Selv det mægtigste Militærapparat, der nogen Sinde er skabt, det tyske i 1914, gav jo til syvende og sidst ikke tilstrækkelig Sikkerhed. Derfor har selve det Argument, man paa den Maade søger at føre frem over for os, efter min Opfattelse overhovedet ingen Rimelighed.

Det næste, jeg gerne vil sige, og det, som jeg tror jeg har Lov at hævde for os Konservative har været det afgørende, er, at den Tro, som i vide Kredse har hersket, at der skulde være en anden Sindelagsindstilling hos Socialdemokratiet, er i Sandhed blevet grundigt kureret ved disse Dages Debat. Der har jo været den nøjeste Overensstemmelse mellem Forsvarsministerens Ord om, at man skulde have en Ordning, saaledes at man kunde benytte den, naar der var en rimelig Mulighed for at afvise Krænkelser, og det ærede Medlem Hr. Ragers Definition i Dag, som er den, at man maa kun benytte sit militære Apparat — eller sit Afrustningsapparat, er det vel rimeligere i denne Forbindelse at kalde det —, naar man ikke paa Forhaand tror, man forløfter sig.

Jeg for mit Vedkommende, og det er for mig det aldeles afgørende i denne Sag, tilbageviser hele denne Betragtning som et rimeligt Udgangspunkt. Er det Betragtningen i Sverige? Var det Betragtningen i Belgien i 1914, at der skulde være en saadan Indstilling, at man ikke paa Forhaand mente, man vilde forløfte sig, at der kun skulde være „en rimelig Mulighed“?

Det, der for mig og for mit Parti er det aldeles afgørende i denne Sag, er ikke, om vi havde kunnet faa en Udtalelse, naturligvis først og fremmest fra Socialdemokratiet, om, at man saa saaledes paa dette Spørgsmaal, at den ansvarlige Ledelse af Landet, at Statsministeren og Udenrigsministeren i konkrete Situationer skal have Ret til at skønne sammen med den øvrige Del af Regeringen — det gør selv det største Land, det gjorde for nylig Stormagten England med Hensyn til, hvilke Følger det skulde drage af denne eller hin mindre Krænkelse — det er jo ikke det, der er Tale om, det kunde ikke falde mig ind at sige, at man ikke ved Siden af sit militære Værn skulde have en forstandig og fornuftig Udenrigspolitik; men det, som paa Forhaand skal være givet — ligesom det er givet i alle andre mindre Lande, som det er givet i Sverige —, men det, som Radikal-Socialismen ved Behandlingen i Fredags og atter ved Behandlingen i Dag har slaaet ned, er dette, at det Værn, vi her i Danmark stiller op — og som i en jernhaard Verden kan være trangt og daarligt nok —, har som det selvfølgeligste Udgangspunkt, at det skal anvendes til en eneste Ting, til at forsvare Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget blev ved et paa Begæring af Christmas Møller, Korsgaard, Viggo Hansen, J. Oskar Andersen, Fibiger, A. C. D. Petersen, Westermann, Prieme, Victor Larsen, Kristen Amby, Hasle, Skjerbæk, H. F. Ulrichsen, Victor Pürschel, Ole Bjørn Kraft, Boeck-Hansen, Petersen (Røj) og Grønning foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste viser,

vedtaget med 71 Stemmer mod 27. (26 Medlemmer svarede: Stemmer ikke, og 25 var fraværende).

Ja:

Alsing Andersen, Christen Andersen, Fr. Andersen, Nina Andersen, P. Andersen, Bjerring, Bomholt, Bording, Chr. Christiansen, Bertel Dahlgaard, Fr. Dalgaard, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Fisker, Aage Fogh, Fornæs, Friis-Skotte, Hartvig Frisch, A. M. Hansen, H. P. Hansen (Sorø A.), H. P.